

Forskningen om alternativen

Både allmänheten och den vanliga vården efterfrågar kunskap om de komplementära behandlingarna. Behovet av väldokumenterade studier gör sig allt mer gällande och skolmedicinen behöver kunniga svar på de frågor som de kommer i kontakt med i den mer och mer öppna dialogen med patienterna.

Det är också viktigt för vården att veta vilka behandlingar och mediciner som gör nytta, vilka som inte kan tillföra något mer än ett hål i kassan och vilka som kan vara direkt skadliga i samband med en sjukdom eller en annan behandling.

Kurs på Karolinska

Det stora intresse som så kallade vanliga människor visar de komplementära metoderna ger också genklang i de välnummerade medicinska salarna. Under år 2000 har medicinstudenterna på Karolinska Institutet kunnat välja en kurs i komplementär och alternativ medicin. Kurserna leds av medicine doktor i farmakologi Torkel Falkenberg på institutionen för folkhälsovetenskap, avdelningen för internationell hälsa (IHCAR). Syftet är att ge de blivande läkarna en inblick i vilka behandlingar och mediciner som används i Sverige och att belysa den komplementära och alternativa vården ur ett internationellt perspektiv.

Två kurser genomfördes under år 2000 och ytterligare kurser för medicine studerande planeras under 2001.

Efterfrågan har även varit stor från andra kategorier inom vården, speciellt från sjuksköterskor och sjukgymnaster, men även från journalisthåll. Framtiden får utvisa om det behovet kommer att kunna tillfredsställas.

Forskningscentrum för komplementär medicin

Snart är den kartläggning av stockholmarnas användning av komplementära behandlingsmetoder som Linköpings hälsouniversitet utfört på uppdrag av Forskningscentrum för komplementär medicin i Stockholm avslutad. Den påse pengar som Hälso- och sjukvårdsnämnden i mars 1999 beslutade att avsätta till forsknings- och kunskapshöjande aktiviteter inom det komplementärmedicinska området bär frukt och det är dags att söka nya medel för en fortsatt verksamhet. Det är stockholmarnas ökade intresset för komplementär medicin, som visade sig vid seminarier för några år sedan, som ligger till grund för Landstingets satsning. Trenden att vända sig mer och mer till alternativa terapeuter är densamma i Sverige som i till exempel USA, en trend som sannolikt hör ihop med de stressrelaterade sjukdomar som blir allt vanligare idag.

Forskningscentret ska genom de 1 000 svaren kartlägga vilka personer som utnyttjar alternativa eller komplementära behandlingar och varför. Man planerar senare att genomföra kursverksamhet både för vården och allmänheten, samt att stödja forskningsträningen genom forskningsmetodikkurser. Redan nu har man köpt 9 utbildningsplatser för

distriktsläkare på KI:s kurser. Och satsningen på att utbilda vårdpersonal fortsätter.

Centrum för komplementära hälsostudier

Även i Örebro är man vaken för den ny-gamla hälsovågen. Sommaren 2000 startade ett samarbetsprojekt mellan Örebro universitet, Försäkringskassan och Örebro Läns Landsting. Bakgrunden är den stressrelaterade ohälsan och utbrändheten samt belastningsproblem som gör att allmänheten efterfrågar andra vägar än den normala hälso- och sjukvården.

Centrat leds av forskningssekreterare John Jouper som själv fördjupat sig i den kinesiska traditionella medicinen. På Örebro universitet har man sedan 1996 haft olika undervisning i komplementära behandlingsmetoder och sedan 1998 pågår en 5-poängs kurs i ämnet. En seminarierie inom området komplementära hälsostudier kommer att genomföras fram till februari 2003 då den avslutas med en konferens om hur komplementära metoder kan användas i svensk sjukvård. Att få ut det bästa och att sammanlänka skolmedicinen med den komplementära kunskapen är ett av centrats huvudmål.

Verksamheten inriktar sig på att koordinera olika seminarier och ett nätverk av både nationella och internationella kontakter har byggts upp. Redan nu kan man på centrats hemsida läsa många artiklar om olika behandlingsmetoder.

<http://www.oru.se/ioh/khs>